

Abstrakt

Fenomén korupce se stává v posledních letech neustále více artikulovaným politickými stranami. Do stranických programů se dostávají sekce zaměřené přímo na boj s tímto problémem. Přes veškerou deklarovanou snahu s korupcí bojovat, se situaci neustále nedaří efektivně řešit. Teoretikové zabývající se korupcí se shodují na tom, že má tento jev v současné době v České republice již systémový charakter. Nejedná se tedy o patologické chování individuí v rámci oficiálních norem, ale korupce se již dostala do stádia, kdy vytváří své vlastní normy. Tyto normy jsou silnější, než normy oficiální a patologickým se stává naopak jednání nekorumpující. S korupcí, která se nachází v této formě, je nutné také bojovat zcela odlišnými prostředky, než z korupcí individuálního charakteru. Politické strany, jakožto kolektivní aktéři rámují problematiku tak, aby jimi nabízená řešení budila dojem těch nejlepších možných. Na základě teoretického rámce vytvořeného z teorie individuální a systémové korupce a tří myšlenkových směrů, jak s korupcí bojovat přináší tato práce obraz toho, jak na korupci nahlízejí politické strany ODS a ČSSD a jaké deklarují protikorupční strategie v rámci časového horizontu let 1997 až 2013. Ukazuje se, že u obou stran je možné sledovat v průběhu let zvětšení prostoru, který boji s korupcí ve svých programech dávají, ale neustále dochází k navrhování nástrojů, které jsou schopny eliminovat pouze korupci individuální.